Nr. 43. 1928.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnej 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Pierończyk, insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 27 października 1928 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach zawiadamia, iż wygasła zaraza i pomór świń w zagrodzie Piotra Lisonia w Michałkowicach, w zagrodzie Szczepana Czupryny w Bańgowie i w zagrodzie Jana Poloka w Michałkowicach.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 10-go października 1928 r. L. P. 36|181 — zawiadamia, że w miejscowości Swierklany-Góry stwierdzono zarazę świń u rolnika Emanuela Chruszcza.

Katowice, dnia 17 października 1928 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Gawlas.

OGŁOSZENIE.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że statut, dotyczący uregulowania czynnej służby obowiązk. Straży Pożarnej w obwodzie gminy Nowa-Wieś, powiat Katowice, uchwalony przez Radę gminną dnia 11 kwietnia 1928 r. został przez Wydział Powiatowy w Katowicach zatwierdzony i jest wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 29 października do 11 listopada, w czasie godzin urzędowych od 8—12-tej w biurze 3.

Nowa-Wieś, dnia 18 października 1928 r.

Naczelnik Gminy:
(—) Fryc.

STATUT MIEJSCOWY

w sprawie uregulowania czynnej służby obowiązkowej straży pożarnej w gminie Kochłowice, pow. Katowicki.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. i na mocy ustawy z dnia 31 grudnia 1904 r. dotyczącej upoważnienia władzy policyjnej do wydawania rozporządzeń policyjnych co do udzielania pomocy przy pożarach (G. S. S. 291) wydaje się na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 30 marca 1928 r. dla gminy Kochłowice następujący statut miejscowy:

§ 1.

Do udzielenia czynnej pomocy przy wybuchu pożaru w obwodzie gminy Kochłowice, są zobowiązani wszyscy do fizycznej pracy zdolni mieszkańcy płci męskiej w wieku od 18—60 roku życia, a do ćwiczeń przyrządami od 18 — 40 roku życia.

§ 2.

Wolni od obowiązku gaszenia ognia i ćwiczeń są:

1) Wszyscy w służbie będący (bezpośredni i pośredni) urzędnicy a szczególnie wszyscy urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, również adwokaci, lekarze i aptekarze,
2) maszyniści, dozorcy maszyn, oraz cały personel nadzorczy i stróże w zakładach fabrycznych i przy budowlach, taksamo wszyscy na kopalniach pod powierzchnią zatrudnieni robotnicy w czasie ich zatrudnienia pod powierzchnią ziemi i takie osoby, które są zatrudnione w zawodzie żeglarskim,
3) przy kolejach głównych i bocznych: wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na rodzaj ich stosunków przyjęcia, oraz pełniący służbę na dworcach maszyniści i palacze parowozów, jak również zatrudnieni dozorcy maszyn i osoby służące przy kolei żelaznej,
4) przy tramwajach wszyscy urzędnicy policji kojejowej, również zatrudnieni i stali robotnicy w służbie straży, w służbie prowadzenia tramwajów, kolejki i okrętów, zatrudnieni mechanicy oraz dozorcy maszyn w warsztatach jak również i przy elektrycznych zakładach kolejowych,
5) w ogólnej administracji budowlanej: personel obsady na bagrach okrętowych, na parowcach, przy szybach dla nurków, na łodziach motorowych, na promach, na mniejszych łodziach okrętowych, dalej personel przy obsługiwaniu śluz, maszyn do dźwigania ciężarów, mostów, tam, kranów, przechyłń węglowych, latarni morskich, świetlnych i elektrycznych centrali. Mechanicy i dozorcy maszyn, kotłów parowych i zakładów ogrzewalnych, personel dozorujący placów, budowli i przystani (mistrz zakładu, dozorca, stróż) personel obsługiwania sikawek, zabezpieczenia placów budowlanych i osoby, którym podlega nadzór i dozór budowli i innych państwowych administracji,
6) obowiązani do gaszenia ognia, którzy udowodnią świadectwem lekarskiem niezdolność do służby gaszenia pożaru, lub według uznania władzy gminnej, nawet bez lekarskiego świadectwa okażą się nieodpowiedni do służby gaszenia ognia (niewidomi, kulawi, kaleki itd.) obarczeni wadliwościami na ciele, którzy nie są w stanie wypełniać służby technicznej przy pożarze i na miejscu pożaru nie są wolni od wykonywania zwyczajnej roboty przed miejscem pożaru jak np. sprzątanie, odgradzanie, obsługiwanie sikawek i napełnianie wozów wodą,
7) osoby, które należały jako czynni członkowie conajmniej 15 lat bez przerwy do miejscowej ochotniczej straży pożarnej, uznanej przez policję,
8) osoby, które zapłacą do kasy gminnej jednorazową opłatę w wysokości 100,— złotych lub roczną składkę w wysokości 6,— złotych.

Opłaty mogą być tylko zużyte na rzecz straży pożarnej,

9) osoby, które należą do uznanej przez władze, ochotniczej miejscowej straży pożarnej pełniący służbę, lub jako płatni członkowie pod nr. 8 wyszczególnionej składki rocznej opłacającej conajmniej 6,— zł. rocznie jako składkę do stowarzyszenia straży pożarnej.

Każdy właściciel domu w obwodzie gminnym

Kochłowice jest obowiązany do płacenia rocznej składki celem pokrycia kosztów straży pożarnej. Wysokość składek uchwala corocznie przedstawicielstwo gminne, a mianowicie w ten sposób, ażeby takowe mogły ewentualnie całkowicie pokryć koszta straży pożarnej. Właściciel domu ma prawo rozłożenia składek na swych lokatorów stosując się do następujących wskazówek:

1) Właściciel opłaca 1/4 składek.

2) Pozostała część składek powinna być podług udziałów podzielona, przyczem mają ubikacje zajęte przez lokatorów służyć na podstawę. Każdą ubikację włącznie kuchni, — korytarz, śpiżarnia, komora dla służącej i łazienka nie zalicza się — uważa się za 1 jedność. Oprócz pod nr. 1 podanej części, opłaca właściciel domu także 1 część przypadającą na jego mieszkanie.

Budynki stojące bez użytku lub przeznaczone do publicznego użytku, są zwolnione od podatku. Wszelkie na mocy powyższego rozporządzenia ściągnięte opłaty mogą być tylko zużyte na rzecz straży ogniowej.

§ 3.

Nie wolno przyjmować do stowarzyszenia i służby w straży pożarnej takich osób, które nie posiadają obywatelskich praw honorowych, albo są pod dozorem policyjnym.

§ 4.

Służbę gaszenia ognia wykonuje istniejący albo później w tym celu założona, wojskowo zorganizowana i policyjnie uznana straż ogniowa i wszyscy zobowiązani do gaszenia ognia, którzy nie należą do stowarzyszenia strazy ogniowej.

§ 5.

Spis w miejscowości zobowiązanych do służby gaszenia ognia prowadzi Zarząd gminy i corocznie od 15-go do 30-go grudnia spis ten jest wyłożony do publicznego wglądu po wydaniu ogłoszenia według miejscowego zwyczaju.

Osobom zapisanym w spisie przysługują środki prawne przeciw pociągnięciu ich do czynnej służby gaszenia pożaru.

§ 6.

Wojskowo zorganizowane i policyjnie uznane straże pożarne reguluje służbę według statutów i służbowych wskazówek stosownie do par. 25 rozporządzenia policyjnego nadprezydenta prowincji Śląskiej z dnia 4. 9. 1906.

§ 7.

O ile techniczna służba przy przyrządach ratunkowych i gaszeniu ognia przez straże wymienione w par. 5 nie jest zapewniona, natenczas wyznacza się i wykształca odpowiedni personał i kierownika zobowiązanych do gaszenia pożaru służby straży pożarnej w dostarczającej liczbie na przeciąg czasu conajmniej dwóch lat.

Pozostająca ilość zobowiązanych do gaszenia dzieli się na oddziały i do każdego oddziału przydziela się kierownika i jego zastępcę.

Obowiązki czynności poszczególnych oddziałów ustanawia się naprzód osobną ordynacją służbową i podaje się takową do wiadomości zobowiązanym do gaszenia ognia według miejscowego zwyczaju.

§ 8.

Dla wszystkich oddziałów włącznie specjalnie wykształconych, zobowiązanych do gaszenia ognia należy prowadzić listę i utrzymywać ją w porządku.

Na podstawie powyższych list powinni stwierdzić kierownicy oddziałów wszystkich zobowiązanych obecnych przy pożarach, ćwiczeniach lub próbach gaszenia.

Nieobecnych, zobowiązanych należy podać naczelnikowi gminy, który poda ich do miejscowej policji w celu ukarania grzywną lub odpowiednią karą więzienną, jeżeli w przeciągu 3-ch dni nie podadzą ważnych powodów, na mocy których udowodnią, że nie byli w stanie stanąć do obowiązków straży pożarnej.

§ 9.

Kierownicy a szczególnie wykształceni do gaszenia ognia przy przyrządach ratunkowych są zobowiązani do noszenia urzędowych odznak na mundurach lub opasek na rękawach przepisanych rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1901 r., które zaopatrzone być muszą w nazwę miejscowości wzgl. bieżący numer.

§ 10.

Wszyscy w miejscu zamieszkali, posiadający zaprzęgi, są zobowiązani za odpowiednią zapłatą do dostawienia przy pożarach, ćwiczeniach i próbach niezbędnie potrzebne konie do przyrządów ratunkowych i przyrządów do gaszenia, również i do wozów z wodą i do wozów dla oddziałów strażaków według zarządzenia naczelnika gminy, o ile nie są zwolnieni na mocy specjalnego rozporządzenia.

Końmi należy zawieźć wozy, przyrządy i t. d. na miejsce pożaru lub na plac ćwiczeń i sprowa-

dzić z powrotem. Wykluczone są konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie pocztowe, oraz konie służące do zawodu lekarskiego lekarzy i dla księży.

Wysokość odszkodowania ustala władza miejscowa według odpowiednich stawek. Zobowiązani do dostawienia zaprzęgów mogą również obce zaprzęgi wynająć i zastąpić nimi swoje zaprzęgi. Są jednakowoż osobiście odpowiedzialni za niedostateczne obsługiwanie zaprzęgów innych właścicieli koni. Jeżeli niema w gminie specjalnych wozów do wody i dla oddziałów strażaków, muszą właściciele zaprzęgów odpowiednie wozy dostawić.

§ 11.

Do zestawienia listy zobowiązanych do dostawienia zaprzęgsw stosuje się odpowiednie przepisy wedle par. 4 niniejszego miejscowego statutu.

§ 12.

W razie dostarczenia zaprzęgów przez gminę unieważnia się par. 10 i 11 niniejszego miejscowego statutu.

§ 13.

Każdy, który zauważy wybuch pożaru, jest zobowiązany do zgłoszenia pożaru, wzywając publicznie pomocy do stłumienia pożaru.

Zawiadomienie o ćwiczeniach i próbach z przyrządami zgłasza się publicznie albo przez alarmowanie.

Alarmować należy w ten sposób, ażeby wszyscy w czasie alarmu w miejscu obecni w służbie, a podlegający obowiązkowi gaszenia w możliwie krótkim czasie, najpóźniej w 10 minutach otrzymali wiadomość o wybuchu pożaru.

Zawiadomienie o wybuchu pożaru odbywa się zwykle przez alarmowanie (alarm pożarny), którego dotyczą niżej wymienione przepisy.

Sąsiednie miejscowości należy w razie potrzeby zawiadomić o wybuchu pożaru drogą telefoniczną (telegraficznie) lub też w razie niemożności powyższego przez wysłanie osobnego gońca.

§ 14.

Kierownicy, oddziały strażaków i zaprzęgi powinny stawić się punktualnie do ćwiczeń i prób z przyrządami, zaś na alarm ćwiczebny muszą się stawić bezzwłocznie. Rozkazów kierownika ćwiczeń lub prób przyrządami należy słuchać. Bez pozwolenia kierownika ćwiczeń nie wolno nikomu opuszczać placu ćwiczeń.

§ 15.

Przy odgłosie alarmu pożarnego powinny się dyżurujące osoby, a podlegające obowiązkowi gaszenia jak i zaprzęgi, o ile są pewni, że ich własnym budynkom nie grozi niebezpieczeństwo, stawić się jaknajrychlej na podane im przez regulamin służbowy miejsce zbiorne i zgłosić się u prowadzących oddziału, których zarządzenia spełniać muszą.

Ani oddziałom strażakom, ani też zaprzęgom nie wolno bez zezwolenia kierownika akcji gaszenia pożaru opuszać wyznaczone im miejsce.

Kierownikiem akcji gaszenia jak również administracji tej akcji jest Naczelnik Urzędu Okręgowego lub jego prawny zastępca. Do czasu zjawienia się Naczelnika Urzędu Okręgowego lub jego zastępcy obejmuje kierownictwo Naczelnik gminy.

Techniczne kierownictwo zwalczania ognia wykonuje kierownik przez policję uznanej straży pożarnej za zgodą Naczelnika Urzędu Okręgowego. Na mocy rozporządzenia władzy Wojewódzkiej może być powierzone techniczne kierownictwo w wypadkach pożaru Powiatowemu Naczelnikowi Straży Pożarnej, znajdującemu się na miejscu pożaru.

§ 16.

Wszystkie inne obowiązki służbowe, dotyczące gaszenia pożaru są przepisane osobnemi rozporządzeniami (por. rozp. policyjne Nadprezydenta Prowincji Śląskiej z dnia 4. IX. 1906 r. i regulaminu służbowego ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej).

§ 17.

Wykroczenie przeciwko przepisom tegoż statutu wzgl. regulaminu służbowego karane będą na podstawie § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. grzywną do 60,— zł. wzgl. odpowiednią karą aresztu, o ile w myśl istniejących przepisów karnych wzgl. innych przepisów prawnych nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 18.

Powyższy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Również traci moc obowiązującą:

1) Dotychczasowy statut z dnia 20. XI. 1906 r.
2) Dodatek z dnia 22. VI. 1923 r.

Kochłowice, dnia 30 marca 1928 r.

Zarząd gminy:

(—) Krzyża	(—) Mańka	(—) Szulc.
Naczelnik gminy.	Ławnik.	Ławnik.

Niniejszy statut miejscowy zatwierdza się w myśl § 6 ord, dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. oraz rozporządzenia policyjnego z 4 wrze-

śnia 1906 r. na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z duia 3 października 1928 r.

Katowice, dnia 8 października 1928 r.

Wydział Powiatowy.
(—) Dr. Seidler.

Ogłoszono.

Kochłowice, dnia 15 października 1928 r.

Naczelnik gminy:
(—) Krzyża.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Kolei Państwowych w Katowicach zamierza przystąpić do budowy wąskotorowej łącznicy kolejowej „Pole Północne—Biały Szarlej".

Łącznica ta leży na obszarze gminy Maciejkowice powiat Katowice. Grunta przez które przechodzi łącznica, należą do Skarbu Kolejowego i do Zjednoczonych Hut Królewskiej i Laury.

W myśl reskryptu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 12-go października 1928 r. — L. K. 746 — oraz paragr. 14 ustawy z dnia 3. XI. 1838 r. Zbiór Ustaw str. 505 podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że strony interesowane mogą wnosić uzasadnione sprzeciwy przeciwko projektowi budowy piśmiennie lub ustnie do protokułu w tutejszem Starostwie w czasie 14 dniowym licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w Gazecie Urzędowej powiatu. Plany, wykazy i opisy projektowanej przez D. K. P. budowy łącznicy leżą do wglądu w urzędzie gminnym w Maciejkowicach. Sprzeciwy wniesione po terminie nie będą uwzględnione.

Katowice, dnia 24 października 1928 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

OBWIESZCZENIE

Giesche Spółka Akcyjna w Katowicach stawiła wniosek na udzielenie konsensu na budowę suszarni szlamu i odparni przy elektrolitycznej wytwórni cynku w Hucie Bernardi.

W myśl paragr. 25 ordynacji przemysłowej i przepisów wykonawczych z dnia 1-go maja 1904 r. wyżej wymienionej ordynacji, podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że ewentl. sprzeciwy należy wnosić do tutejszego Starostwa względnie Urzędu Okręgowego w Roździeniu piśmienne lub protokularnie, w czasie 14-dniowym licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w Gazecie Urzędowej pow. Katowickiego.

Plany, rysunki i opisy dotyczące budowy leżą do wglądu publicznego w Urzędzie Okręgowym w Roździeniu. Sprzeciwy wniesione po terminie wyżej wyznaczonym uwględnione nie będą.

Katowice, dnia 25 października 1928 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

KOMUNIKATY.

Wyszedł z druku nr. 88 Dziennika Ustaw Rzeczyp. z d 19 października 1928 r., zawierający treść następującą:

Rozporządzenie Rady Ministrów:

Poz. 776—z dnia 21 września 1928 r. o utworzeniu komisyj weryfikacyjnych.

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 777—Skarbu z dnia 29 września 1928 r. w sprawie ustalenia rabatów handlowych, przyznanych koncesjonowanym sprzedawcom od wyrobów tytoniowoch Monopolu Gdańskiego, wyszczególnionych w rozporządzeniu z dnia 30 sierpnia 1928 r.

Poz. 778 — Spraw Wewnętrznych z dnia 25 września 1928 r. o utworzeniu gminy wiejskiej Wolawel w powiecie drohiczyńskim, województwie poleskiem.

Poz. 779—Spraw Wewnętrznych z dnia 3 października 1928 r. w sprawie przekazania powiatowym władzom administracji ogólnej decyzyj, dotyczących pobytu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Poz. 780 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 września 1928 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 16 listopada 1926 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania religji mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

Poz. 781 — Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 września 1928 r. w sprawie instancyj odwoławczych i trybu postępowania przy zatwierdzaniu regulaminów pracy w zakładach podległych ustawom górniczym, z wyjątkiem hut.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.